

niti je iz bolnišnice usmiljenih bratov v Kandiji, nakar so ga dolgo zaman iskali.

Preužitkar umorjen in izropan. V Lukovici pri Trebnjem na Dolenjskem je postal žrtev roparskega umora preužitkar Anton Prah. Morilec je Praha pobil s sekuro, mu presekala vrat in mu povzročil več ran na glavi. Iz tolikših ran se da sklepati, da se je napadani postavil po robu napadalcu. Umor je odkrila Prahova hči, ki se je vrnila po dvodnevni odsotnosti in je našla očeta umorjenega.

Po svetu

Sveti oče in vojni ujetniki. Število vojnih žrtev v tej vojni dnevno narašča. Niso to samo padli, umrli ali ranjeni, marveč tudi begunci in vojni ujetniki. Njihovo število je veliko in njihova usoda nadvse težka. Ločeni so od svojih družin ter izpostavljeni bedi in pomanjkanju. Sv. oče papež Pij XII. je tem nesrečnikom posvetil posebno skrb že od početka vojne. Njegova očetovska skrb velja vsem beguncem in ujetnikom, naj so te ali druge vere, te ali druge narodnosti. Sestavil je poseben odbor, čigar člani bodo obiskali ujetniška taborišča po posameznih državah. Sv. oče si tudi zelo prizadeva, da bi se vpostavile vezi med ujetniki in njihovimi družinami.

Haile Selassie, bivši abesinski cesar, ima svoj glavni stan v Hartumu v angleškem Sudanu, odkoder vodi napad na Abesinijo

pa še vzvod za urejanje plinskega zgorevanja. Aparat bodo lahko izdelovali v serijah, brzina mu bo v višini 15 km skoraj 1000 km na uro. Izumitelj novega letala, inženjer Canpini, izjavlja, da bo s tem letalom mogoče v nekoliko urah skozi stratosfero preleteti razdalje med celinami. Označuje ga za raketo letalo, ki je opremljeno z nepropustnimi kabinami, v katerih se zrak avtomatično popravlja. To letalo pomeni odločilni preobrat v zgodovini zračne plovbe.

Mož, ki ni hotel neoženjen umreti. Na švedskem so pokopali 84 letnega starčka Svena. Na čelu spreveda, ki je bil v nekem manjšem švedskem mestu, je bila njegova 21 letna vdova. Sven se je trikrat po-

lahko bi ga bila napravila za najsrečnejšega človeka na svetu. Ne, ne, ne, saj je nora ta misel... Hahaha, da bi ga županova vzela! Prej bi prišel Lucifer v nebesa, kakor da bi ga Nadvorska vzela. Da mu je le mogla priti taka nora misel!... Če bi bil tudi cel svetnik, saj bi ga ne marala. Saj mu je danes dovolj jasno zabrusila, naj si nikar kaj česa ne misli, da bi njej na ljubo kaj storil. Tega mu pa le ne more braniti, da jo ima rad, čisto tiho na dnu srca rad, ne da bi njej ali komur koli kdaj kaj o tem črnil. Že ta tiha, skrita misel nanjo je lepa. Več ne upa, nikoli, nikoli, nikoli ne — še misliti ne sme na kaj več. Že to je dobrot, da ga ne prezira, kakor ga prezirajo drugi ljudje, da govori z njim kakor s človekom, da se briga zanj, da bi ga rada videla do brega, poštenega, spoštovanega. In če bo, kakor je prav, ga bo spoštovala in imela v časti... To! Pred njo veljati za poštenega človeka, to je sreča, vredna vsake žrtve. Otožnega srca, pa vendar z nekim blaženim upanjem v novo življenje je šel po poti navzdol.

Julka pa je medtem dober streljaj više spet počivala. Danes je bil koš kar čudno težek.

Pa težje še so bile misli, ki so ji stiskale srce. Zdaj ji je bilo žal, da je bila nasproti Judežu tako odurna in neusmiljena. Toda s takimi zakrknjenimi ljudmi je prav, če je človek strog in neusmiljen. Zakrknjen bi rekla, prav za prav niti ni ne tako, saj voljo ima dobro. Pa najsi je tak ali tak, usmiljenja je vreden. Nihče ni pri-

Vojaški položaj v Albaniji

Pomen Albanije

Po zanesljivih virih so izselili Italijani iz zafrontnih mest: Valona, Berat in Elbasan civilno prebivalstvo, ker se jim vedno bolj približujejo prodirajoči Grki, ki so bili 15. januarja od teh mest oddaljeni 20—30 km. Strokovnjaki menijo, da je ves nadaljnji razvoj grškega napredovanja odvisen od položaja pri mestecu Tepeleni, katerega so Italijani izpraznili, in se bo fronta pomaknila znatno na severozapad in izenačila. Tedaj bo v grški posesti skoro polovica Albanije in rodilo se bo resno vprašanje, ali se bo Italijanom sploh še izplačalo braniti ostalo, severno polovico, ki nima zanj nobenega ne vojaškega ne drugega pomena, zlasti še, ker bi jim potem ostala kolikor toliko uporabna luka samo še ona v Draču.

Albanija je imela pomen za Italijo samo kot izhodno ozemlje za vdor v Grčijo ter kot obramba Otrantske morske ožine na vzhodu. Kakor hitro odpade ta dvojna važnost, postane Albanija za italijansko vojujočo velenilo brezpomembna.

Odgovor na dve vprašanji

Po tem razmotrivanju o pomenu Albanije za Italijo v vojaškem oziru se moramo dotakniti na kratko odgovora na vprašanje: Čemu se imajo Grki zahvaliti za uspehe na albanških bojiščih? Odgovor se glasi: Načinu bojevanja in res celotni mobilizaciji grškega naroda.

Poseben način grškega bojevanja

Pri celotni prvotni obrambi in pri prodiranju v albansko ozemlje se Grki izogibljajo po možnosti velikih frontalnih (od spredaj in naravnost) napadov. Grške divizije in druge večje edinice ne delujejo skupno in naenkrat. Navadno napadajo manjše, samostojne, izločene enote, kakor čete in bataljoni, ki skušajo nasprotnika obkoliti in se poslužujejo pri tem vseh prednosti, ki jih nudijo tla. Tem manj-

šim oddelkom so dodeljeni pionirji in drugi posebni oddelki, da jim hitro postavijo mostove, popravijo ceste, pomagajo prepeljati topove itd. Ves načrt za grški napad in sploh za sedanje grško bojevanje je izdelal general in ministrski predsednik Metaxas sam osebno. Za zgled mu je bil nemški način napadanja in hitrega prodiranja na Norveškem in v Flandriji.

Mobilizacija celotnega grškega naroda

Dan na dan čitamo v vojnih poročilih, koliko mora pretrpeti vojaštvo v Albaniji radi visokega snega, snežnih viharjev, zametov, plazov in največ pa radi prehudega mraza.

Grki so si znali pridobiti zimo za svojo zavezništvo. Predvsem so si osvojili snežne plazove, ki prežijo povsod po dolinah med gorskimi velikani, kot strašno napadalno orožje. Z letalskimi bombami in topovskimi granatami prožijo Grki plazove na sovražnika ter mu na ta način zastirajo steze, pota in obenem v tolikih primerih zasujejo vojaštvo, vojni material, ter onemogočijo prodiranje in umik.

Italijansko vojaštvo, ki je vajeno milejšega podnebja, hudo trpi radi albanskega mraza. Ni pa še bilo slišati, da bi tožili Grki nad neznošnostjo zime in vendar ni mogla mala Grčija oskrbeti svojih bojevnikov s kožuhovina-sto obleko.

Cesar pa ni zmogla revna grška vlada, to je storil požrtvovalni narod. Kakor pri nas v južni Srbiji, tako je tudi v gorati Grčiji med narodom najpogostejša in najtoplejša obleka ovčji kožuh z volno na znotraj. Vsi ti grški kmečki kožuhi so bili poslani vojaštvu na fronto. Kdor ne gre sam na bojišče, pošlje drugemu svoj topli kožuh. Prav tako so poslali na fronto vse snežne pluge iz severnih pokrajin Epir ter Makedonija. V bližini bojne črte pa je mobilizirano sploh vse prebivalstvo obojega spola z deco vred. Njihova naloga je, da odstranjujejo sneg in pomagajo pri prehranjevanju bojevnikov.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrtna kosa pri Sv. Janžu na Dravskem polju. Nemila smrt se je letos ustavila kar v Prepolah in vse kaže, da se ji nikamor od tam ne mudi. Kot smo že poročali, sta v decembru 1940 umrli 2 ženi v Prepolah. Sledil jima je en majhen otrok. Dne 9. januarja t. l. so nas pa zvonovi opozorili, da je umrla v 62. letu še samska Ogrizek Terezija, svakinja pred dvema tednoma umrle Pesek Marije. Rajna Terezija je bila vzor dekleta, članica Dekliške Marijine

družbe, vneta za dobro. — Ali čudo se vedno dogodi in tako je bilo tudi pri nas, že 10. januarja t. l. so nas zvonovi ponovno opomnili, da je zopet mrla v osebi Jere Sagadin, roj. Ogrizek, sestra zgoraj omenjene Terezije. Prišla je h pogrebu svakinje, a je obenem prišla tudi k svojemu pogrebu. Rajna je bila vzor žene in matere. Pogreb sester rajnic je bil v nedeljo, 12. jan. t. l., ob obilni udeležbi članic Dekliške Marijine družbe in drugih vernikov. Bodí jima zemljica

4.

Nadvorska domačija je stala na hribčku nad podkrajško farno cerkvijo. To je bil mogočen dom, mogočen pa je bil tudi njegov gospodar. Nadvornik je bil plečat mož, ki kljub svojim petinpetdesetim letom še ni imel nobenega sivega lasu na glavi. Njegov nastop, njegov pogled, njegova beseda: vse je pričalo, da je vaje zapovedovati in vladati. Res je bil vladar ne le na svojem domu, temveč tudi v občini. Bil je župan in njegova je morala obveljati, najsi se je ves svet na glavo postavil.

Čisto druga kakor on je bila njegova žena. Bila je majhne postave, pridna ko mravlja, zraven pa tiha ko miš.

Otroci so bili bolj očetu podobni. Vsi so bili postavní in kakor oče samozavestni — ljudje so rekli, da so prevzeti —, bili so trdne volje in se niso dali nikomur